

VERTEC.

Izhaja
1. dné v
mesecu
in stoji
za vse
leto po
pošti
2 gl.
60 kr.,
za pol
leta 1 gl.
30 kr.
Brez
pošte:
za vse
leto 2 gl.
40 kr.,
za pol
leta 1 gl.
20 kr.

Naroč-
nina naj
se na-
prej pla-
čuje in
pošilja
ured-
ništvu v
špi-
talskih
ulicah
hiš. št.
273
v Ljub-
ljani.
(Lai-
bach.)

Časopis s podobami za slovensko mladost.

Štev. II.

V Ljubljani 1. novembra 1875.

Leto V.

Neobičajen red.

P

tiči pevski razidó se

Na jesén tja v južni svét,

A od tamkaj povernó se

Zopet k nam v pomladnji cvet.

To je védel Plínij slavni,

Znal je tudi Cuvier,*)

In ta náuk starodavni

Terdijo še zdaj ljudjé.

Nij izúmka še nobeden

Učenják o tem sledil;

Ali meni ptiček jeden

Sam sobój ga je učil.

On imá pravíla druga:

V letu je blažil naš kraj,

Na jesén je zlétel z juga,

Sévercem prepeva zdaj.

Lujisa Pesjakova.

Vile.

(Češka národna pripovedka; poslov. Iv. T.)

Bil je deček siromak, ki nij imel očeta ne matere. Treba mu je bilo poiskati si službe, ako je hotel živeti. Dolgo se je klatil sem ter tjá, iskajóč si gospodarja, a zamán, nihče ga nij hotel pod streho. Necega dné pride do samotne kóčice, ki je stala ob robu velicega gozda. Na pragu je sedel starček, ki nij imel očí, nego samo temne prazne jámice v glavi. Koze v hlevu so beketale, a starček jim govori: „rad bi vas, uboge kozíce, pognal na pašo, a nemam ga človeka, da bi šel z vami.“ — „Oče! jaz grem rad s kozami,“

*) Čítaj: Kivíe.